

**Привітальне слово Його Високопреосвященства
Архієпископа Томаса Е. Галліксона, Апостольського Нунція
на Міжнародній науковій конференції Україна-Ватикан:
Християнство в контексті його включення в різноманіття
сфер суспільного буття Київ, 28 жовтня 2014 року**

Слава Ісусу Христу!

Вельмишановний Пане Мирославе Володимировичу, Блаженніший Владико Любомире, вельмишановні учасники, гості та організатори Міжнародної наукової конференції «Україна-Ватикан: Християнство в контексті його включення в різноманіття сфер суспільного буття»!

Сердечно дякую організаторам, а особливо Пані професору Людмилі Филипович, за запрошення виступити на цьому засіданні, яке розпочинає роботу конференції. Прошу вашого розуміння, але навіть після трьох років проживання в Україні, я залишаюся початківцем щодо української мови. Проте я добре розумію життєву важливість головної теми, обраної для конференції.

На рівні Апостольського Престолу та для нашої історії, з тисячу вісімсот сімдесятого року, з втратою Папської Держави внаслідок війни за об'єднання італійського півострова, ми, католики, бачимо наші відносини з державою та з громадським суспільством інакше, ніж слов'янський православний світ. Кажучи простіше, ми не бачимо більше Церкву разом у тому самому ярмі з земною владою, щоб тягнути цей віз. Ця наша дистанція від світської влади частково надихнула думку, особливо від часів Другого Ватиканського Собору, щодо свободи віросповідання як невід'ємного елемента для суспільного миру.

Тому гадаю, що для католика, незалежно від того, чи це греко- чи римо-католик, не підлягає жодному сумніву твердження, що для українського народу «Майдан» означає, в позитивному сенсі, революцію в утвердженні гідності людської особи та права на самовизначення для громадянського суспільства. Наші брати і сестри православні повинні ще боротися з цим розумінням, як показують праці українського патріота отця Кирила Говоруна. Як це можна зробити, як ввести в дискурс здорове поняття, оновлене від старої православної доктрини про «симфонію», зовсім не так очевидно для православного українського світу.

Сподіваюсь, з благословенням Всевишнього Бога, що ця конференція внесе нову ясність у цю проблематику. Перед лицем української дійсності я знаходжу недостатнім також і католицьке поняття свободи віросповідання. Що значить пророцька роль Церкви в сьогоднішньому суспільстві, яке живе релятивізованими (я не кажу плюралістичними!) цінностями? Як ми можемо жити разом у згоді, у справедливості, в мирі? У дослідженні цих та інших дуже важливих питань бажаю вам плідної праці та успіхів!